

Bruxelles, 13 septembrie 2023
(OR. en)

12951/23

**Dosar interinstituțional:
2023/0320(CNS)**

**ECOFIN 868
FISC 189**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 septembrie 2023
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2023) 528 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2023) 528 final.

Anexă: COM(2023) 528 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 12.9.2023
COM(2023) 528 final

2023/0320 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

**de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru
microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a
Directivei 2011/16/UE**

{SEC(2023) 308 final} - {SWD(2023) 301 final} - {SWD(2023) 302 final} -
{SWD(2023) 303 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

În discursul său din 2022 privind starea Uniunii, președinta Comisiei, Ursula von der Leyen, a recunoscut importanța luării de măsuri suplimentare pentru a facilita desfășurarea de activități economice de către întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) pe piața internă și a anunțat un pachet de măsuri de ajutorare a IMM-urilor. Pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor, pe care Comisia l-a adoptat astăzi, oferă sprijinul atât de necesar IMM-urilor pentru a asigura fluxul de numerar, a simplifica procedurile, a face investiții și a se dezvolta. Prezenta inițiativă face parte din acest pachet.

Sistemele actuale de impozitare a societăților din UE dau naștere unui grad semnificativ de complexitate. Acest lucru se traduce prin faptul că întreprinderile se confruntă cu costuri ridicate de conformare, cu obstacole în calea operațiunilor transfrontaliere, cu riscuri de dublă impunere și/sau de supraimpozitare care conduc la incertitudini fiscale și la litigii frecvente și îndelungate. Aceste dificultăți reprezintă o sarcină proporțional mai mare pentru IMM-uri decât pentru marile grupuri de întreprinderi. IMM-urile cheltuiesc aproximativ 2,5 % din cifra lor de afaceri pentru respectarea obligațiilor lor fiscale (de exemplu, impozitul pe profit, TVA-ul și impozitul pe venit), în timp ce întreprinderile mari cheltuiesc 0,7 %, acestea din urmă fiind în măsură să valorifice economiile de scară¹. În cazul în care IMM-urile doresc să își desfășoare activitatea la nivel transfrontalier, acestea devin impozabile în mai multe state membre de îndată ce activitatea lor în străinătate duce la deschiderea unui sediu permanent (SP). Respectarea acestor obligații este însoțită de costuri fixe, ceea ce creează o barieră care poate împiedica dezvoltarea activității IMM-urilor la nivel transfrontalier. Acest lucru este valabil în special în etapa inițială de extindere, când activitățile desfășurate în străinătate ar fi, în principal, auxiliare operațiunilor comerciale principale din statul de origine.

Prin urmare, este important ca IMM-urile care intenționează să se dezvolte și să se extindă la nivel transfrontalier prin intermediul sediilor permanente să poată continua să aplice regulile de impunere cu care sunt familiarizate pentru a calcula rezultatul impozabil al sediilor lor permanente din alte state membre. Acest lucru va oferi IMM-urilor posibilitatea de a lua cea mai bună decizie de afaceri, fie de a continua să aplice seturi diferite de reguli de impunere operațiunilor lor comerciale, fie de a opta pentru regulile de impunere în funcție de sediul central, după analizarea magnitudinii costurilor de conformare și a complexității administrative care pot rezulta din aplicarea unor reguli de impunere distincte.

• Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

În 2005, Comisia Europeană a adoptat o comunicare care a stabilit o posibilă soluție pentru costurile de conformare și alte obstacole fiscale cu care se confruntă IMM-urile². Aceasta a prezentat un sistem de „impunere în țara de origine” bazat pe ideea recunoașterii și acceptării reciproce voluntare a regulilor de impunere de către statele membre ale UE. Sistemul a fost conceput pentru a fi voluntar atât pentru statele membre, cât și pentru întreprinderi și urma să fie aplicat într-o fază-pilot de cinci ani. Domeniul său de aplicare era mai larg. Acesta

¹ Comisia Europeană. (2022). Costurile de conformare fiscală pentru IMM-uri. O actualizare și o completare: raport final <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>.

² COM(2005) 702 final: Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European – Lupta împotriva obstacolelor legate de fiscalitatea societăților, cu care se confruntă întreprinderile mici și mijlocii de pe piața internă - Descrierea unui posibil regim pilot în funcție de regulile de impunere ale statului de reședință [...] {SEC(2005)1785}.

acoperea atât sediile permanente, cât și filialele și oferea un cadru fiscal mai complex, cum ar fi baza impozabilă consolidată și alocarea bazei impozabile pe baza unor factori obiectivi. Cu toate acestea, statele membre nu au pus niciodată în aplicare soluțiile recomandate în cadrul proiectului-pilot.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este pe deplin coerentă cu politica Comisiei de sprijinire a IMM-urilor. În 2020, Comisia a lansat o strategie pentru IMM-uri pentru o Europă sustenabilă și digitală³, care a prezentat acțiuni bazate pe trei piloni: consolidarea capacităților și sprijinirea tranziției către sustenabilitate și digitalizare, reducerea sarcinii de reglementare și îmbunătățirea accesului pe piață și îmbunătățirea accesului la finanțare.

În septembrie 2022, în discursul său privind starea Uniunii, președinta Comisiei Ursula von der Leyen a anunțat acțiuni suplimentare, cum ar fi pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor⁴, pe care Comisia l-a adoptat astăzi și din care face parte prezenta inițiativă. Acest lucru ar trebui să ofere IMM-urilor sprijinul atât de necesar pentru a asigura fluxul de numerar, a respecta obligațiile de reglementare, a face investiții și a se dezvolta. Comunicarea privind pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor abordează, de asemenea, accesul IMM-urilor la finanțare și competențe, precum și cadrul de reglementare favorabil. În cele din urmă, pachetul include normele revizuite privind întârzierea în efectuarea plăților⁵, menite să îmbunătățească disciplina în materie de plăți și să protejeze întreprinderile împotriva efectelor negative ale întârzierilor la plată în tranzacțiile comerciale.

Având în vedere procedurile centralizate de depunere a declarațiilor fiscale, evaluare și colectare a impozitelor și ghișeul unic pe care le prevede, directiva propusă, este, de asemenea, în deplină conformitate cu obiectivul Comisiei de a raționaliza și simplifica cerințele de raportare pentru întreprinderi și administrație, astfel cum se subliniază în Comunicarea privind competitivitatea pe termen lung a UE din martie 2023 [COM(2023) 168 final].

În plus, uniunea piețelor de capital mobilizează investiții private transfrontaliere în întreprinderi de toate dimensiunile, completând sprijinul public și conducând la reducerea dependenței IMM-urilor de surse unice sau de finanțatori unici.

Nu în ultimul rând, pentru a permite IMM-urilor să beneficieze în mod direct de avantajele pieței interne, fără a suporta o sarcină administrativă suplimentară inutilă, Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului⁶, prin care a fost instituit portalul digital unic, prevede norme generale privind furnizarea de informații online, procedurile și serviciile de asistență relevante pentru funcționarea pieței interne. Informațiile privind dispozițiile fiscale prevăzute în prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să fie puse la dispoziția utilizatorilor transfrontalieri prin intermediul portalului digital unic, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1724, în categoria L.5.

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „O strategie pentru IMM-uri pentru o Europă sustenabilă și digitală”, COM/2020/103 final.

⁴ Directiva privind întârzierea în efectuarea plăților va fi înlocuită cu un regulament, pentru a oferi IMM-urilor un standard european privind conduita profesională responsabilă pe piața unică.

⁵ Directiva privind întârzierea în efectuarea plăților va fi înlocuită cu un regulament, pentru a oferi IMM-urilor un standard european privind conduita profesională responsabilă pe piața unică.

⁶ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

Astfel, directiva propusă este în concordanță cu această abordare, întrucât încurajează IMM-urile să se extindă la nivel transfrontalier și urmărește asigurarea unor costuri de conformare fiscală care să nu împiedice IMM-urile să valorifice pe deplin avantajele pieței interne, făcând publice și accesibile informații utile.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Prezenta propunere intră sub incidența articolului 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Normele conținute în propunere vizează apropierea actelor cu putere de lege și a practicilor administrative ale statelor membre, deoarece acestea afectează în mod direct instituirea sau funcționarea pieței interne. Prin urmare, propunerea se adoptă în conformitate cu o procedură legislativă specială, în conformitate cu prezentul articol și sub forma unei directive. Competența Uniunii în acest domeniu este partajată cu statele membre.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Întreprinderile din UE își desfășoară activitatea din ce în ce mai mult la nivel transfrontalier pe piața internă, însă cadrul fiscal actual din UE constă în 27 de sisteme diferite de impozitare a societăților. Această multitudine de norme duce la fragmentare și reprezintă un obstacol major în calea activității economice. Într-adevăr, întreprinderile transfrontaliere se confruntă cu costuri ridicate de conformare fiscală pe piața internă, întrucât trebuie să respecte cadre juridice diferite. Acest lucru este valabil în special pentru IMM-uri, pentru care aceste costuri sunt proporțional mult mai mari⁷. În plus, disparitățile existente între statele membre creează neconcordanțe care pot duce la situația de dublă impunere/neimpozitare.

Aceste probleme sunt comune tuturor statelor membre și nu pot fi abordate în mod eficace prin acțiuni naționale individuale. Întrucât sunt rezultatul funcționării unor sisteme fiscale diferite din start, măsurile naționale disparate ar produce efecte insuficiente și necoordonate. În mod similar, deși o mai bună cooperare poate fi, de asemenea, benefică, această abordare a fost în principal bilaterală și este limitată.

În acest context, numai o inițiativă la nivelul UE, care prevede simplificarea, poate fi eficace și este singurul instrument juridic adecvat. Complexitatea și consecințele acesteia ar fi reduse în mod semnificativ dacă ar exista un cadru de simplificare pentru IMM-uri care să le permită să aplice un set unic de reguli de impunere în cazul în care doresc să se dezvolte în străinătate.

Dacă s-ar lua măsuri la nivelul UE, ar exista o valoare adăugată clară. În cazul IMM-urilor, simplificarea poate funcționa efectiv numai pe baza recunoașterii faptului că, în scopul impozitării sediilor permanente, fiind doar o extindere a personalității juridice a sediului central, regulile de impunere din statul membru de origine (sediul principal) pot fi aplicate pentru calcularea bazei de impozitare în statele membre de „extindere”, și anume în cele în care sunt situate sediile permanente. În plus, în loc să depună declarații fiscale în fiecare stat membru în care un IMM are o prezență impozabilă prin intermediul sediului permanent, IMM-urile ar fi în măsură să respecte toate cerințele prin intermediul sediului central și numai în statul membru al sediului central (ghișeu unic). Această abordare este, de asemenea, mai eficientă pentru administrațiile fiscale, care evaluează în prezent obligațiile fiscale ale

⁷

Comisia Europeană. (2022). Costurile de conformare fiscală pentru IMM-uri. O actualizare și o completare: raport final <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/70a486a9-b61d-11ec-b6f4-01aa75ed71a1>.

acelorași întreprinderi transfrontaliere separat, dar fiecare dintre ele numai cu propriile resurse.

Prin urmare, prezenta inițiativă este în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din TFUE, având în vedere că obiectivele nu pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiuni naționale individuale și că o abordare comună pentru toate statele membre ar avea cele mai mari șanse să contribuie la atingerea obiectivelor urmărite.

- **Proportionalitate**

Măsurile avute în vedere nu depășesc minimul necesar pentru a facilita activitățile transfrontaliere ale IMM-urilor și, prin urmare, pentru a asigura buna funcționare a pieței interne. Prin urmare, acestea sunt conforme cu principiul proporționalității. Domeniul de aplicare al măsurii propuse se referă doar la calcularea rezultatului impozabil în situații limitate, fără armonizarea regulilor de impunere din statele membre. Sediile permanente nu au personalitate juridică separată de sediul central în sine. Acestea reprezintă o prezență impozabilă a unui IMM într-un alt stat membru, care, cu toate acestea, creează drepturi de impozitare pentru statul membru în care este situat un astfel de sediu permanent. Propunerea nu prevede armonizarea sistemelor de impozitare a societăților, ci doar posibilitatea ca IMM-urile să utilizeze un singur set de reguli de impunere (și anume regulile statului membru al sediului central) pentru calcularea rezultatului impozabil în ceea ce privește activitățile desfășurate prin intermediul unui sediu permanent. Sistemul se bazează pe recunoașterea și acceptarea reciprocă între statele membre a regulilor de impunere pentru IMM-urile cu sedii permanente. În plus, o astfel de simplificare este opțională pentru toate IMM-urile eligibile. Cota de impozitare și politicile de punere în aplicare vor rămâne de competența statelor membre ale sediilor permanente. Prin urmare, prezenta inițiativă este, de asemenea, în conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (3) din TFUE, întrucât conținutul și forma sa nu depășesc ceea ce este necesar și proporțional cu obiectivele urmărite.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea are ca obiect o directivă, singurul instrument admisibil conform temeiului juridic (articolul 115 din TFUE).

3. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Rezultate ale consultărilor părților interesate**

În contextul mai larg al pachetului Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului (BEFIT), serviciile Comisiei au lansat o consultare publică care a acoperit, de asemenea, aspecte relevante pentru IMM-uri. Toate contribuțiile primite au fost luate în considerare în mod corespunzător, inclusiv în ceea ce privește IMM-urile.

Părțile interesate din rândul IMM-urilor au fost consultate și au avut loc schimburi de opinii cu privire la opțiunile avute în vedere în mod specific pentru IMM-urile care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier, în cadrul unei reuniuni cu rețeaua reprezentanților pentru IMM-uri, care este un grup de experți consultat periodic de către Comisie.

- **Evaluarea impactului**

Raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere se bazează pe proiectul de raport de evaluare a impactului care a fost examinat de Comitetul de control normativ și

discutat în cadrul reuniunii relevante din 24 mai 2022. În avizul din 26 mai 2023, Comitetul de control normativ a prezentat recomandări.

S-a considerat necesar ca inițiativele evaluate în raportul care a primit avizul pozitiv cu rezerve din partea Comitetului de control normativ să fie prezentate ca propuneri separate. Din acest motiv, respectivul raport de evaluare a impactului analizează doar impactul prezentei propuneri.

Raportul de evaluare a impactului pentru prezenta propunere reprezintă fidel analiza privind IMM-urile cuprinsă în proiectul examinat de evaluare a impactului și integrează recomandările Comitetului de control normativ în această privință.

Raportul examinează impactul propunerii pe baza mai multor opțiuni de politică, dintre care trei sunt evaluate:

În cadrul **scenariului de referință (statu-quo)**, cadrul de politică existent ar fi menținut. Aceasta înseamnă că UE ar continua cu 27 de sisteme diferite de impozitare a societăților și că nu se oferă nicio formă de simplificare administrativă pentru IMM-urile cu prezență impozabilă în alt stat membru (alte state membre). Acest lucru ar duce la menținerea unor bariere în calea bunei funcționări a pieței interne, întrucât IMM-urile se vor confrunta în continuare cu costuri de conformare disproporționat de mari și cu condiții de concurență inechitabile. Comparativ cu opțiunile de politică, acest lucru ar implica o pierdere economică din cauza participării reduse în continuare a IMM-urilor pe piața internă.

Opțiunea 1: Sistem opțional de impunere în funcție de sediul central pentru IMM-uri cu sedii permanente

O opțiune este de a include în domeniul de aplicare al propunerii numai IMM-urile cu sedii permanente în alte state membre, nu și IMM-urile cu filiale. Astfel de IMM-uri ar avea o prezență impozabilă în unul sau mai multe alte state membre prin intermediul sediilor permanente. Această opțiune propune ca rezultatele impozabile ale fiecărui sediu permanent al IMM-ului să fie calculate în conformitate cu regulile aplicabile ale statului sediului central, în cazul în care IMM-ul optează pentru acest sistem. IMM-urile ar trebui să opteze pentru acest sistem în mod explicit. Pentru a preveni eludarea, regulile ar fi însoțite de cerința ca un IMM care optează pentru acest sistem să aibă obligația de a aplica regulile statului sediului central pentru o perioadă minimă de timp, de exemplu cinci ani. În plus, IMM-urile vor avea dreptul de a-și reînnoi opțiunea o dată la cinci ani, fără limită, atât timp cât continuă să îndeplinească cerințele de eligibilitate. Eligibilitatea, dar și dispozițiile privind încetarea sunt menite să descurajeze abuzurile și potențialele practici de planificare fiscală, cum ar fi transferul deliberat al sediului central către o țară cu un nivel redus de impozitare.

Opțiunea 2: Sistem opțional de impunere în funcție de sediul central pentru IMM-uri cu sedii permanente și filiale

Alternativ, o a doua opțiune este de a permite IMM-urilor eligibile să aplice același set de reguli pentru calcularea rezultatelor impozabile atât ale sediilor permanente, cât și ale filialelor. În mod similar, acestea ar fi calculate utilizând regulile aplicabile în statul membru în care își au sediul central sau sediul principal. Acest lucru ar extinde domeniul de aplicare al propunerii pentru a include și grupurile de entități. Analiza elementelor tehnice este aceeași ca în cazul primei opțiuni, dar implicațiile sunt diferite, în funcție de aplicarea sau neaplicarea regulilor comune filialelor sau sediilor permanente, deoarece primele sunt persoane juridice separate, în timp ce sediile permanente fac parte din aceeași entitate juridică ca sediul central.

Evaluarea impactului concluzionează că opțiunea 1 este cea preferată. Aceasta nu numai că se dovedește a fi eficace în atingerea obiectivelor specifice ale inițiativei, ci, în plus,

demonstrează eficiență, întrucât domeniul său de aplicare limitat este delimitat pentru a include numai IMM-urile cu sedii permanente în alt stat membru, care se află efectiv în etapa inițială de extindere.

Pentru IMM-urile care ar putea intenționa să se extindă la nivel transfrontalier și care ar fi putut fi împiedicate de perspectiva unor costuri ridicate de conformare, simplificarea ar aborda în linii mari obiectivele. Regulile sunt opționale pentru IMM-urile care intră sub incidența domeniului de aplicare și, prin urmare, pot fi utilizate de cei care pot beneficia de ele, ceea ce ar trebui să aducă eficacitate IMM-urilor respective.

Este de așteptat ca IMM-urile care doresc să se extindă la nivel transfrontalier să facă acest lucru, cel mai probabil, în primul rând prin intermediul sediilor permanente, mai degrabă decât prin înființarea unei entități juridice separate în temeiul dreptului societăților comerciale din celelalte state membre. Aceasta din urmă acțiune ar presupune, de asemenea, un cost suplimentar de conformare. Din acest motiv, această opțiune ar fi, de asemenea, eficientă pentru încurajarea extinderii transfrontaliere și, în special, eliminarea obstacolelor fiscale care ar putea împiedica IMM-urile să participe pe deplin la piața internă.

Evaluarea impactului include o analiză cost-beneficiu a inițiativei, care se preconizează că va fi pozitivă. Printre **beneficiile** aduse IMM-urilor de această opțiune, simplificările pe care inițiativa le-ar introduce au potențialul de a reduce costurile actuale de conformare fiscală per întreprindere și se preconizează că vor stimula investițiile și creșterea economică prin intermediul mai multor activități transfrontaliere. De asemenea, se preconizează beneficii și de partea administrației fiscale, în primul rând prin faptul că declarațiile fiscale, evaluările fiscale și colectarea ar avea loc prin intermediul unui ghiseu unic și, în al doilea rând, prin reducerea riscurilor de fraudă sau abuz datorită unui sistem unic. În prezent, posibilitatea apariției de nereguli și fraude pentru un contribuabil cu sedii permanente în mai multe state membre este mai mare decât în cazul în care contribuabilul respectiv ar avea de-a face cu o singură administrație fiscală; auditurile și controalele ar fi mai simple și mai stricte.

Costurile propunerii nu pot fi estimate cu precizie deoarece propunerea nu are un precedent și nu există date specifice care să poată fi utilizate în mod fiabil pentru a produce estimări precise. Cu toate acestea, raportul descrie costurile potențiale pentru IMM-uri și administrații fiscale și indică unele estimări. Costurile sunt estimate a fi mici în raport cu beneficiile estimate rezultate din simplificare. Aceste estimări sunt disponibile în anexa 3 la raportul de evaluare a impactului.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea vizează reducerea sarcinilor de reglementare atât pentru contribuabili, cât și pentru administrațiile fiscale. Astfel, costurile de conformare fiscală reprezintă o povară pentru IMM-uri, iar reducerea acestora va constitui un avantaj major al punerii în aplicare a inițiativei. Reducerea estimată a costurilor de conformare este prezentată în raportul de evaluare a impactului.

Pentru îndeplinirea obiectivelor inițiativei în mod proporționat, opțiunea preferată a inițiativei este opțiunea 1. IMM-urile cu sedii permanente într-un alt stat membru (în alte state membre) vor avea opțiunea de a aplica regulile de impunere în funcție de sediul central pentru a calcula rezultatul impozabil al sediilor lor permanente. Această marjă de apreciere lăsată contribuabilului ar trebui să reducă efectiv sarcinile de reglementare. Este probabil ca IMM-urile să opteze pentru acest sistem atunci când pot beneficia de simplificarea pe care o oferă normele. În caz contrar, ele vor continua să aplice normele existente. Astfel, domeniul de aplicare al propunerii asigură menținerea la un nivel scăzut a costurilor de conformare pentru IMM-uri. În cele din urmă, întrucât propunerea vizează în primul rând să răspundă nevoilor

întreprinderilor transfrontaliere care au o prezență impozabilă în mai multe state membre, multe microîntreprinderi vor fi efectiv excluse din domeniul de aplicare.

Administrațiile fiscale, în special cele din statele membre gazdă, ar trebui, de asemenea, să beneficieze de scăderea preconizată a volumului de muncă, întrucât depunerea de declarații fiscale, evaluarea și colectarea impozitelor vor fi centralizate în statul membru al sediului central. Volumul de muncă suplimentar pentru acestea din urmă va fi compensat, într-o anumită măsură, de un număr redus de litigii și proceduri care decurg în prezent din aplicarea unor seturi diferite de reguli pentru aceleași venituri sau tranzacții.

- **Drepturile fundamentale**

Nu se preconizează că această propunere va avea un efect considerabil asupra drepturilor fundamentale. Măsurile propuse sunt compatibile cu drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a UE.¹⁵ Articolul 18 din propunere va asigura în mod specific protecția datelor cu caracter personal. Prin crearea unor condiții de concurență echitabile, eliminarea barierelor transfrontaliere și asigurarea unei mai mari securități fiscale, propunerea va contribui, de asemenea, la prevenirea eventualelor discriminări sau restricții nejustificate privind libertățile legate de desfășurarea unei activități economice.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Pentru detalii, a se vedea fișa financiară legislativă care însoțește propunerea. Trebuie reținut că nu se anticipează implicații bugetare majore ca urmare a prezentei propuneri, întrucât aceste implicații se limitează la schimburile de informații între sediul central și statele membre gazdă.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va revizui situația din statele membre după o perioadă de cinci ani de la data la care încep să se aplice normele directivei și va publica un raport.

În scopul monitorizării și evaluării punerii în aplicare a directivei, va fi necesar, într-o primă etapă, să se acorde statelor membre timpul și întreaga asistență necesară pentru a pune în aplicare în mod corespunzător normele UE. Comisia va evalua aplicarea directivei după o perioadă de cinci ani de la intrarea sa în vigoare și va raporta Consiliului cu privire la funcționarea acesteia. Dacă este cazul, un astfel de raport poate fi însoțit în cele din urmă de o propunere de modificare a directivei. Statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei orice informații relevante pe care le dețin și care ar putea fi necesare în scopul evaluării.

Pe lângă o evaluare, eficacitatea și eficiența inițiativei vor fi monitorizate în mod regulat și continuu, utilizându-se următorii indicatori predefiniți: costurile de conformare pentru IMM-uri, în raport cu cifra lor de afaceri și cu IMM-urile comparabile care nu aplică simplificarea propusă; numărul de IMM-uri care au optat pentru acest sistem; numărul de IMM-uri care s-au extins la nivel transfrontalier prin înființarea unui sediu permanent; numărul de IMM-uri care înființează filiale și, astfel, nu se încadrează în domeniul de aplicare; cifra de afaceri a IMM-urilor care intră în domeniul de aplicare, în raport cu IMM-urile comparabile care nu aplică simplificarea propusă.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Obiect

Directiva prevede o abordare simplificată în ceea ce privește impozitarea IMM-urilor de sine stătătoare care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier în UE în ceea ce privește sediile lor permanente în alte state membre. Această abordare simplificată este denumită „impunere în funcție de sediul central” (articolul 1). O astfel de soluție se limitează la regulile de impunere pentru calcularea rezultatului impozabil al sediilor permanente și nu aduce atingere normelor de securitate socială aplicate în statul membru al sediului permanent și nici nu afectează convențiile bilaterale existente privind evitarea dublei impuneri.

Domeniul de aplicare

Domeniul de aplicare al normelor este limitat la IMM-urile de sine stătătoare care își desfășoară activitatea exclusiv prin intermediul sediilor permanente într-unul sau mai multe state membre (articolul 2).

Cerințe de eligibilitate, opțiuni și excluderi

IMM-urile eligibile vor avea opțiunea de a calcula rezultatul (rezultatele) impozabil(e) al(e) sediului lor permanent (sediilor lor permanente) numai pe baza regulilor de impunere ale statului membru al sediului lor central, în timp ce cota (cotele) de impozitare aplicabilă (aplicabile) va (vor) rămâne cea (cele) din statul membru (statele membre) în care este situat (sunt situate) sediul (sediile) permanent(e). Cu toate acestea, opțiunea și reînnoirea sa sunt strict limitate de cerințele de eligibilitate menite să abordeze riscurile potențiale de eludare a normelor (articolele 3 și 9). Această opțiune este valabilă cinci ani (articolul 7), cu excepția cazului în care sediul central își schimbă reședința între timp sau cifra de afaceri comună a sediilor permanente devine cel puțin triplul cifrei de afaceri a sediului central (articolul 8), caz în care regulile de impunere aplicabile la sediul central vor înceta să se aplice.

La sfârșitul fiecărei perioade de cinci ani, IMM-urile vor avea dreptul de a-și reînnoi opțiunea pentru încă cinci ani, fără limită, atât timp cât continuă să îndeplinească cerințele de eligibilitate (articolul 9).

Dispozițiile privind eligibilitatea și încetarea sunt menite să descurajeze abuzurile și potențialele practici de planificare fiscală, cum ar fi transferul deliberat al sediului central într-un stat membru cu caracteristici atractive în sistemul său fiscal, care asigură un nivel scăzut de impozitare. Atunci când un IMM de sine stătător decide să înființeze o filială sau când cifra de afaceri comună a sediilor sale permanente devine cel puțin dublul cifrei de afaceri a sediului central sau atunci când încetează să se mai califice drept IMM, acesta nu poate reînnoi opțiunea de aplicare a regulilor de impunere în funcție de sediul central la expirarea perioadei de cinci ani (articolul 10).

Proceduri centralizate

Un ghișeu unic va permite IMM-urilor care intră sub incidența domeniului de aplicare să interacționeze numai cu administrația fiscală a statului membru în care își au sediul central, atât pentru procedura de alegere a sistemului simplificat, cât și pentru obligațiile de depunere a declarațiilor fiscale și plata impozitelor (articolele 6, 9, 11 și 14). „Entitatea care depune declarațiile fiscale” pentru toate sediile permanente va fi sediul central al IMM-ului. Astfel, IMM-urile vor depune o singură declarație fiscală la administrația fiscală a sediului lor central („autoritatea la care se depun declarațiile fiscale”) (articolul 11). Această administrație fiscală va transfera apoi veniturile fiscale rezultate fiecărui stat membru în care IMM-ul deține un sediu permanent (articolul 14). O astfel de abordare va elimina complexitatea și costurile aferente ale gestionării mai multor sisteme fiscale și administrații fiscale.

Statul membru al sediului central va aplica cotele aplicabile în statul membru (statele membre) în care IMM-ul are sedii permanente și, ulterior, va transfera veniturile fiscale rezultate respectivului stat membru (respectivelor state membre) (articolul 12).

Se prevede schimbul rapid și simplificat de informații între autoritățile fiscale în cauză (articolele 11 și 14), în special prin utilizarea cadrului existent instituit prin *Directiva privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal*⁸. Acest schimb este adaptat astfel încât să răspundă nevoilor și scopului de simplificare vizat de prezenta directivă.

Audituri, căi de atac și litigii

Fiecare stat membru își menține competența în ceea ce privește auditurile sediilor permanente din jurisdicția sa și poate solicita, de asemenea, audituri comune care creează o obligație de implicare pentru statul membru destinat (articolul 13).

În sfârșit, în mod inerent, o astfel de aplicare opțională a normelor ar putea, în cazuri limitate, să creeze riscuri de denaturare a concurenței, deoarece este posibil ca întreprinderi comparabile să ajungă să fie supuse unor reguli de impunere diferite. Cu toate acestea, beneficiile vor depăși în mod clar aceste riscuri și, în special, sistemul compensează costurile suplimentare și semnificative de conformare fiscală pe care le-ar fi suportat, în alte condiții, IMM-urile cu sedii permanente.

⁸ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE.

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European⁹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁰,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) În Uniune, nu există în prezent o abordare comună în ceea ce privește calcularea bazei impozabile pentru întreprinderi. Prin urmare, întreprinderile din UE sunt obligate să respecte normele diferitelor sisteme de impozitare a societăților, în funcție de statul membru în care își desfășoară activitatea.
- (2) Coexistența și interacțiunea a 27 de sisteme diferite de impozitare a societăților în Uniune face ca respectarea obligațiilor fiscale să fie complexă și creează condiții de concurență inechitabile pentru întreprinderi. Această situație are un impact mai mare asupra IMM-urilor decât asupra contribuabililor mai mari și a devenit mai evidentă pe măsură ce globalizarea și digitalizarea economiei au modificat semnificativ percepția asupra frontierelor și a modelelor de afaceri. Încercările guvernelor de a se adapta la această nouă realitate au determinat un răspuns fragmentat de la un stat membru la altul, ceea ce a condus la denaturări suplimentare ale pieței interne. În plus, cadrele juridice diferite conduc în mod inevitabil la practici de administrare fiscală diferite de la un stat membru la altul. Acest lucru implică adesea proceduri îndelungate, caracterizate de imprevizibilitate și incoerență, precum și costuri ridicate de conformare.
- (3) Varietatea modalităților de a desfășura activități economice pe piața internă necesită soluții diferite pentru diferite întreprinderi în ceea ce privește abordarea dificultăților actuale generate de operațiunile lor transfrontaliere. Pentru întreprinderile mai mici care nu fac parte dintr-un grup, extinderea transfrontalieră este mai dificilă decât pentru întreprinderile mai mari. Prin urmare, este mai împovărător pentru întreprinderile mai mici să se confrunte cu proceduri complexe și costuri ridicate de conformare. Ca atare, este evident că, în etapele inițiale de extindere, microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii au nevoie de o soluție precum un mecanism simplificat de calculare a rezultatului lor

⁹ JO C , , p. .

¹⁰ JO C , , p. .

impozabil atunci când își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier exclusiv prin intermediul sediilor permanente.

- (4) Pentru a remedia incertitudinile fiscale și dificultatea de a respecta regulile unui sistem fiscal necunoscut atunci când își desfășoară activitatea într-un alt stat membru (în alte state membre) (unul dintre principalii factori care împiedică IMM-urile să se extindă în străinătate), rezultatul impozabil al sediilor permanente ar trebui calculat pe baza regulilor statului membru în care își are domiciliul fiscal sediul central (sediul principal al IMM-ului). Acest lucru înseamnă, de asemenea, că ar continua să se aplice principiile care reglementează atribuirea veniturilor unui sediu permanent, stabilite în convenția bilaterală aplicabilă pentru evitarea dublei impuneri dintre statul membru al sediului permanent și statul membru al sediului central. Pentru a se asigura că noile norme constituie o sursă de simplificare pentru IMM-uri, aplicarea lor ar trebui să fie opțională și, prin urmare, lăsată la latitudinea contribuabilului.
- (5) Pentru a se preveni practicile fiscale abuzive, sunt concepute norme specifice de combatere a abuzurilor fiscale, de exemplu pentru a se aborda riscurile de evaziune fiscală asociate cu transferul domiciliului fiscal al unui IMM și, astfel, a se evita ca localizarea sediului central să fie stabilită pe baza unor motive fiscale. În consecință, ar fi necesar să se monitorizeze evoluția cifrei de afaceri atribuite sediului (sediilor) permanent(e) pentru ca operațiunile acestora să rămână secundare în raport cu activitatea principală care ar trebui să fie desfășurată de sediul central. Astfel, nu ar exista riscul ca normele să fie utilizate în mod abuziv prin crearea unor sedii centrale neocupate, în timp ce cea mai mare parte a activităților economice au loc în străinătate. În aceeași ordine de idei, eligibilitatea pentru aplicarea sistemului de simplificare fiscală, precum și încetarea și reînnoirea opțiunii ar trebui să facă obiectul unor condiții stricte. Astfel de condiții ar trebui să fie însoțite de cerințe referitoare la cifra de afaceri a sediului central în comparație cu cea a sediului (sediilor) permanent(e). Scopul ar fi de a sublinia în continuare faptul că activitatea desfășurată prin intermediul sediului (sediilor) permanent(e) poate fi doar o extindere a activității principale a sediului central. În plus, odată ce se exprimă opțiunea de a aplica cadrul de simplificare fiscală, aceasta ar trebui să aibă o durată obligatorie, pentru a se preveni situațiile în care domiciliul fiscal al sediului central este mutat frecvent pentru a se profita de situații fiscale avantajoase ocazionale și pe termen scurt.
- (6) Transportul maritim internațional este un sector specific de activitate care face obiectul unor regimuri fiscale speciale în mai multe state membre. Aceste regimuri constau în principal în calcularea bazei de impozitare pe baza tonajului (și anume capacitatea de transport) a navelor exploatate, mai degrabă decât pe baza profiturilor sau a pierderilor reale suportate de întreprindere. Pornind de la această premisă, IMM-urile care obțin venituri din activități de transport maritim care fac obiectul unui regim de impozitare pe tonaj ar trebui să fie excluse de la posibilitatea de a opta pentru regulile de simplificare pentru IMM-uri în ceea ce privește aceste venituri atribuite unui sediu permanent. Această excludere ar evita complicațiile suplimentare care ar rezulta din interacțiunea dintre cadrul de simplificare a impozitării IMM-urilor și regimurile de impozitare pe tonaj. În plus, o astfel de complicație potențială ar părea disproporționată, având în vedere absența unor astfel de regimuri fiscale speciale în unele state membre. Niciun alt sector de activitate nu ar fi exclus din domeniul de aplicare al directivei.
- (7) Propunerea urmărește să asigure o simplificare procedurală semnificativă și, prin urmare, ar trebui instituit un ghișeu unic, prin care depunerea declarațiilor fiscale, evaluările fiscale și colectarea impozitului datorat de sediul (sediile) permanent(e) să fie tratate prin intermediul unei singure autorități fiscale („autoritatea la care se depun declarațiile fiscale”), și anume autoritatea fiscală din statul membru al sediului central. Cu respectarea

deplină a suveranității statelor membre în materie fiscală, auditurile, căile de atac și procedurile de soluționare a litigiilor ar fi menținute în primul rând la nivel național și în conformitate cu normele procedurale ale statului membru respectiv. Pentru a sprijini funcționarea unui ghișeu unic, ar fi esențial să se prevadă audituri comune, care să creeze o obligație de cooperare pentru statul membru al sediului central în cazul în care autoritatea fiscală a sediului permanent solicită un audit care să acopere calculul rezultatului impozabil al contribuabilului său.

- (8) Pentru a se evita fragmentarea domeniului de aplicare care poate rezulta din particularitățile naționale, IMM-urile sunt definite în Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013¹¹.
- (9) Pentru a se asigura că statele membre interesate au acces în timp util la informații fiscale relevante, aceste informații ar trebui să fie transmise în mod automat prin intermediul rețelei comune de comunicații (*common communication network* - CCN) create de Uniune. Prin urmare, Directiva 2011/16/UE¹² a Consiliului ar trebui modificată în consecință.
- (10) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru comunicarea și schimbul de informații relevante în scopuri fiscale între statele membre, pentru colectarea și transferul impozitelor, precum și pentru revizuirea modului de funcționare a sistemului de simplificare fiscală, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹³.
- (11) În plus, pentru a permite IMM-urilor să se bucure în mod direct de avantajele pieței interne, fără a suporta o sarcină administrativă suplimentară inutilă, informațiile privind dispozițiile fiscale prevăzute în prezenta directivă ar trebui să fie accesibile prin intermediul portalului digital unic („PDU”), în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1724¹⁴. PDU oferă un ghișeu unic pentru utilizatorii transfrontalieri pentru furnizarea online de informații, proceduri și servicii de asistență relevante pentru funcționarea pieței interne.
- (12) În vederea modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentei directive, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește actualizarea anexelor I-IV privind formele juridice ale IMM-urilor și impozitele pe profit (la care sunt supuse aceste forme de IMM-uri), după caz, pentru a integra viitoarele forme juridice sau impozite cu caracteristici similare celor enumerate în anexele I-IV. În acest context, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹⁵. Pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar

¹¹ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului.

¹² Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

¹³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

¹⁴ Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 295, 21.11.2018, p. 1).

¹⁵ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (13) Întrucât punerea în aplicare corespunzătoare a normelor propuse în fiecare stat membru este esențială pentru protejarea bazei de impozitare a altor state membre, punerea în aplicare și asigurarea respectării acestora ar trebui să fie monitorizate de Comisie. În acest scop, statele membre ar trebui să comunice periodic Comisiei informații specifice, inclusiv statistici, privind punerea în aplicare și asigurarea respectării pe teritoriul lor a măsurilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive. Pentru a evalua eficacitatea noilor norme propuse, Comisia ar trebui să pregătească o evaluare pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a altor date disponibile și, după caz, să o însoțească de o propunere de modificare a normelor. Raportul Comisiei ar trebui să fie publicat.
- (14) Statele membre pot prelucra datele cu caracter personal în temeiul prezentei directive exclusiv în scopul verificării cerințelor de eligibilitate sau al stabilirii obligațiilor fiscale ale sediilor permanente. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în acest scop ar trebui să respecte Regulamentul (UE) 2016/679.
- (15) Se prevede o perioadă de păstrare pentru a permite statelor membre să se conformeze majorității normelor privind termenul de prescripție, urmărind astfel îndeaproape astfel de norme interne în ceea ce privește data de începere sau suspendarea acestuia. Cu toate acestea, perioada de păstrare nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar pentru ca autoritățile fiscale competente să fie în măsură să stabilească obligațiile fiscale, stabilind astfel un echilibru între capacitatea administrației fiscale de a asigura evaluarea și colectarea corectă a impozitelor și dreptul contribuabililor la securitate juridică.
- (16) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a libertății de a desfășura activități comerciale.
- (17) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului și a emis un aviz la [...].
- (18) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume simplificarea regulilor de impunere pentru anumite IMM-uri care își desfășoară activitatea pe piața internă prin intermediul sediului (sediilor) permanent(e), nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, în schimb, având în vedere dificultățile existente cauzate de interacțiunea dintre 27 de sisteme diferite de impozitare a societăților, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme pentru calcularea rezultatului impozabil al sediilor permanente ale IMM-urilor care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) (reguli de impunere în funcție de sediul central).

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică IMM-urilor care îndeplinesc următoarele criterii:
 - (a) sunt înființate în conformitate cu legislația unui stat membru și iau una dintre formele enumerate în anexele I și II;
 - (b) au domiciliu fiscal într-un stat membru în conformitate cu legislația fiscală a statului membru respectiv, inclusiv cu convențiile sale bilaterale pentru evitarea dublei impunerii;
 - (c) sunt supuse, direct sau la nivelul proprietarilor lor, unui impozit pe profituri menționat în anexele III și IV sau oricărui alt impozit cu caracteristici similare;
 - (d) se califică drept microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), astfel cum sunt definite în Directiva 2013/34/UE¹⁶;
 - (e) își desfășoară activitatea în alte state membre exclusiv prin intermediul unuia sau mai multor sedii permanente;
 - (f) nu fac parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară în conformitate cu Directiva 2013/34/UE și constituie o întreprindere autonomă care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:
 - nu este o întreprindere asociată în sensul articolului 2 alineatul (13) din Directiva 2013/34/UE;
 - nu este o societate afiliată în sensul articolului 3 alineatul (3) din Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei.
2. Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 16, acte delegate de modificare a anexelor I-IV, pentru a ține seama de modificările legislației statelor membre în ceea ce privește:
 - (a) formele juridice ale entităților înființate în temeiul legislației unui stat membru (anexele I și II);
 - (b) impozitele pe profit sau orice alt impozit cu caracteristici similare la care aceste entități sunt supuse direct sau la nivelul proprietarilor lor (anexele III și IV).

¹⁶

Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului.

3. Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statului membru în care este situat un sediu permanent de a stabili cota de impozitare aplicabilă, nici aplicabilității convențiilor bilaterale pentru evitarea dublei impuneri sau normelor privind protecția socială a lucrătorilor în statul membru al sediului permanent.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „sediul permanent” înseamnă un loc de desfășurare a activității fix situat într-un alt stat membru, astfel cum este definit în convenția bilaterală relevantă privind evitarea dublei impuneri sau, în absența acesteia, în legislația națională;
- (2) „sediul central” înseamnă un IMM, astfel cum este menționat la articolul 2 alineatul (1), care își desfășoară activitatea în alt stat membru (alte state membre) exclusiv prin intermediul unuia sau mai multor sedii permanente;
- (3) „stat membru al sediului central” înseamnă statul membru în care IMM-ul menționat la articolul 2 alineatul (1) își are domiciliul fiscal;
- (4) „reguli de impunere în funcție de sediul central” înseamnă regulile de impunere ale statului membru al sediului central care sunt utilizate pentru a calcula rezultatul impozabil al sediului central și al sediilor sale permanente;
- (5) „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care este situat sediul permanent al unui IMM menționat la articolul 2 alineatul (1);
- (6) „rezultat impozabil al sediului permanent” înseamnă venitul impozabil sau pierderea calculat(ă) în conformitate cu regulile de impunere în funcție de sediul central;
- (7) „autoritate la care se depun declarațiile fiscale” înseamnă autoritatea fiscală competentă din statul membru al sediului central;
- (8) „declarație fiscală pentru impunerea în funcție de sediul central” înseamnă declarația fiscală depusă de o IMM menționată la articolul 2 alineatul (1), care acoperă rezultatele impozabile ale sediului central și ale sediului (sediilor) permanent(e), calculate în conformitate cu regulile de impunere în funcție de sediul central.

CAPITOLUL II

Impunerea în funcție de sediul central

Articolul 4

Condiții de eligibilitate

1. sediul central poate opta pentru aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central în ceea ce privește sediul (sediile) său (sale) permanent(e) din alte state membre dacă îndeplinește următoarele cerințe:
 - (a) cifra de afaceri comună a sediilor sale permanente nu a depășit, în ultimele două exerciții financiare, o sumă egală cu dublul cifrei de afaceri generate de sediul central;
 - (b) a avut domiciliul fiscal în statul membru al sediului central în ultimele două exerciții financiare;

- (c) a îndeplinit condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (d) în ultimele două exerciții financiare.
2. În cazul în care sediul central optează pentru aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central în conformitate cu alineatul (1), acesta aplică regulile respective tuturor sediilor sale permanente din alte state membre. În cazul în care creează un nou sediu permanent într-un alt stat membru, acesta va aplica regulile de impunere în funcție de sediul central începând cu momentul înființării sale.

Articolul 5

Excluderea de la regulile de impunere în funcție de sediul central

În cazul în care sediul central obține venituri din activități de transport maritim, iar aceste venituri sunt supuse în statul membru al sediului central unui sistem de impozitare pe tonaj, sediul central respectiv este exclus de la aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central în ceea ce privește sediul (sediile) său (sale) permanent(e) în alte state membre, în măsura în care acestea provin din activități de transport maritim.

Articolul 6

Exercitarea opțiunii de aplicare a regulilor de impunere în funcție de sediul central

1. Sediul central care optează să aplice regulile de impunere în funcție de sediul central aplicabile sediului (sediilor) său (lor) permanent(e) notifică opțiunea sa autorității la care se depun declarațiile fiscale, împreună cu numele statului membru (statelor membre) gazdă. Notificarea se efectuează cu cel puțin trei luni înainte de sfârșitul exercițiului financiar care precedă exercițiul financiar în care IMM-ul respectiv dorește să înceapă să aplice regulile de impunere în funcție de sediul central.
2. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale verifică dacă sunt îndeplinite cerințele de eligibilitate prevăzute la articolul 4 și informează sediul central cu privire la constatările sale în termen de două luni de la notificarea menționată la alineatul (1).
3. În cazul în care sunt îndeplinite cerințele de eligibilitate, autoritatea la care se depun declarațiile fiscale informează autoritățile fiscale din statele membre gazdă în termen de două luni de la notificarea menționată la alineatul (1) că rezultatul impozabil al sediilor permanente relevante se calculează în conformitate cu regulile de impunere în funcție de sediul central începând cu următorul exercițiu financiar, astfel cum se aplică în statul membru al sediului central. Autoritatea fiscală a statului membru (statelor membre) gazdă comunică autorității la care se depun declarațiile fiscale cota de impozitare aplicabilă.

Informațiile menționate la primul paragraf se comunică prin intermediul unui schimb automat de informații menționat la articolul [8ae] din Directiva 2011/16/UE.

Statul membru gazdă poate contesta decizia autorității la care se depun declarațiile fiscale cu privire la îndeplinirea cerințelor de eligibilitate în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 13. Fără a aduce atingere acestor proceduri, IMM-urile pot începe să aplice regulile de impunere în funcție de sediul central.

În cazul în care autoritatea la care se depun declarațiile fiscale ajunge la concluzia că nu sunt îndeplinite cerințele de eligibilitate, aceasta informează sediul central în termen de două luni de la notificarea menționată la alineatul (1), iar sediul central o poate contesta în conformitate cu legislația națională.

4. În cazul în care un stat membru gazdă ajunge la concluzia că prezența unui IMM pe teritoriul său se califică drept sediu permanent, acesta informează autoritatea la care se

depun declarațiile fiscale. Pe baza acestor informații, autoritatea la care se depun declarațiile fiscale informează autoritatea fiscală competentă din statul membru gazdă dacă sediul central aplică regulile de impunere în funcție de sediul central în ceea ce privește sediile sale permanente.

Articolul 7

Durata opțiunii de aplicare a regulilor de impunere în funcție de sediul central

1. Sediul central care a optat pentru aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central în cazul sediilor sale permanente din unul sau mai multe state membre gazdă aplică aceste reguli pentru o perioadă de cinci exerciții financiare.
2. La sfârșitul perioadei menționate la alineatul (1), regulile de impunere în funcție de sediul central încetează să se aplice în ceea ce privește sediile permanente situate în statele membre gazdă, cu excepția cazului în care sediul central notifică autorității la care se depun declarațiile fiscale opțiunea sa de a reînnoi aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 9.

Articolul 8

Încetarea opțiunii de aplicare a regulilor de impunere în funcție de sediul central

1. Opțiunea de a aplica regulile de impunere în funcție de sediul central încetează înainte de sfârșitul perioadei de cinci ani menționate la articolul 7 alineatul (1) din oricare dintre următoarele motive:
 - (a) IMM-ul menționat la articolul 2 alineatul (1) își mută domiciliul fiscal în afara statului membru al sediului central;
 - (b) în ultimele două exerciții financiare, cifra de afaceri comună a sediilor sale permanente a depășit o sumă egală cu triplul cifrei de afaceri a sediului central.
2. În oricare dintre cazurile menționate la alineatul (1), regulile de impunere în funcție de sediul central încetează să se aplice începând cu exercițiul financiar următor celui în care au loc motivele menționate la alineatul (1).
3. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale informează statele membre gazdă cu privire la încetarea menționată la alineatul (1) înainte de sfârșitul exercițiului financiar în care au existat motivele respectivei încetări.
4. În cazul în care IMM-ul menționat la articolul 2 alineatul (1) își mută domiciliul fiscal într-un alt stat membru, acesta poate opta pentru aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central din noul său stat membru de domiciliu fiscal, în conformitate cu articolele 4-7. Aceasta este considerată o opțiune nouă.

Articolul 9

Reînnoirea opțiunii de aplicare a regulilor de impunere în funcție de sediul central

1. În cazul în care sediul central dorește să își reînnoiască opțiunea, acesta notifică autoritatea la care se depun declarațiile fiscale cu cel puțin șase luni înainte de sfârșitul perioadei menționate la articolul 7 alineatul (1) și menționează numele statelor membre gazdă. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale verifică dacă IMM-ul continuă să îndeplinească cerințele de eligibilitate prevăzute la articolul 4.
2. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale confirmă reînnoirea opțiunii în termen de două luni de la primirea notificării menționate la alineatul (1), după ce a verificat

îndeplinirea cerințelor de eligibilitate prevăzute la articolul 4. Aceasta comunică decizia sa sediului central, împreună cu informațiile potrivit cărora motivele de excludere prevăzute la articolul 10 nu se aplică. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale informează, de asemenea, autoritățile fiscale ale statelor membre gazdă cu privire la reînnoire în termen de patru luni de la primirea notificării menționate la alineatul (1).

Articolul 10

Excluderea de la reînnoirea opțiunii de aplicare a regulilor de impunere în funcție de sediul central

Sediul central nu are dreptul de a reînnoi opțiunea de aplicare a regulilor de impunere în funcție de sediul central în cazul în care, în perioada de cinci ani în care s-au aplicat inițial regulile de impunere în funcție de sediul central, a apărut oricare dintre următoarele situații:

- (a) pentru fiecare dintre cele două exerciții financiare luate separat, cifra de afaceri comună a sediilor permanente a depășit o sumă egală cu dublul cifrei de afaceri a sediului central;
- (b) IMM-ul înființează una sau mai multe filiale în interiorul sau în afara Uniunii;
- (c) criteriul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) litera (d) nu a fost îndeplinit timp de două exerciții financiare consecutive.

Articolul 11

Depunerea declarației fiscale pentru impunerea în funcție de sediul central, evaluarea fiscală și coordonarea între autorități

1. Sediul central depune declarația fiscală pentru impunerea în funcție de sediul central la autoritatea la care se depun declarațiile fiscale.
2. Declarația fiscală pentru impunerea în funcție de sediul central include următoarele informații:
 - (a) obligația fiscală a IMM-ului în ceea ce privește rezultatul său impozabil în statul membru al sediului central;
 - (b) obligația fiscală a IMM-ului în ceea ce privește rezultatul impozabil al fiecărui sediu permanent din alte state membre. Obligația fiscală se calculează prin aplicarea cotei naționale de impozitare din statul membru gazdă respectiv la rezultatul impozabil, astfel cum a fost calculat în conformitate cu regulile de impunere în funcție de sediul central.
3. În cazul în care unul sau mai multe sedii permanente ale IMM-ului nu sunt obligate să întocmească situații de contabilitate financiară separate în temeiul legislației statului membru gazdă, declarația fiscală pentru impunerea în funcție de sediul central include următoarele informații:
 - (a) activele și pasivele atribuite sediului (sediilor) permanent(e);
 - (b) profiturile care pot fi atribuite sediului (sediilor) permanent(e) din alte state membre.
4. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale emite următoarele documente:
 - (a) o decizie de impunere pentru sediul central;
 - (b) un proiect de decizie de impunere pentru fiecare sediu permanent.

5. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale comunică autorităților fiscale din statele membre gazdă următoarele documente și informații, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 14:
- (a) declarația fiscală pentru impunerea în funcție de sediul central, însoțită de copii ale situațiilor financiar-contabile și ale oricăror alte documente relevante, solicitate și întocmite în conformitate cu legislația statului membru al sediului central;
 - (b) un proiect de decizie de impunere pentru sediul (sediile) permanent(e) relevant(e);
 - (c) dacă este necesar, orice alte informații care să permită evaluarea impozitelor sau a suprataxelor naționale sau regionale suplimentare bazate sau nebazate pe profit sau a altor caracteristici interdependente ale impozitului pe venitul persoanelor fizice, în conformitate cu regulile de impunere ale statului membru gazdă.
- Informațiile menționate în prezentul alineat se comunică prin intermediul unui schimb automat de informații menționat la articolul [8ae] din Directiva 2011/16/UE.
6. Autoritatea fiscală a statului membru gazdă acceptă sau respinge proiectul de decizie de impunere menționat la alineatul (5) litera (b) în termen de două luni de la primirea acestuia și informează autoritatea la care se depun declarațiile fiscale cu privire la acest lucru.
7. În cazul în care autoritatea fiscală a statului membru gazdă acceptă proiectul de decizie de impunere sau nu reacționează în termenul menționat la alineatul (6), proiectul de decizie de impunere devine definitiv și poate fi contestat de sediul central în fața autorității la care se depun declarațiile fiscale și în conformitate cu normele naționale ale statului membru al sediului central.
- (8) În cazul în care autoritatea fiscală a statului membru gazdă respinge proiectul de decizie de impunere, aceasta revizuieste proiectul respectiv în legătură cu atribuirea profiturilor către sediul permanent în conformitate cu dispozițiile convenției bilaterale aplicabile pentru evitarea dublei impunerii între statul membru gazdă și statul membru al sediului central. După ce atribuirea profiturilor către sediul permanent a fost revizuită și comunicată autorității la care se depun declarațiile fiscale în conformitate cu articolul 8ae din Directiva 2011/16/UE, autoritatea la care se depun declarațiile fiscale recalculează rezultatul impozabil în conformitate cu regulile de impunere ale statului membru al sediului central, iar statul membru respectiv emite o decizie de impunere revizuită. Contribuabilul are dreptul de a contesta această decizie de impunere revizuită în fața instanțelor din statul membru al sediului central. Orice litigiu privind cuantumul profiturilor care pot fi atribuite sediului permanent se soluționează în conformitate cu convenția bilaterală aplicabilă pentru evitarea dublei impunerii sau cu dispozițiile Directivei (UE) 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017¹⁷.
8. (9) În cazul în care, în conformitate cu regulile de impunere ale statului membru gazdă, anumite cheltuieli legate de angajării sediului permanent sunt deductibile în scopuri fiscale, în măsura în care sumele respective sunt impozitate la nivelul angajatului sau fac obiectul contribuțiilor de asigurări sociale și nu există un tratament fiscal similar în statul

¹⁷ Directiva (UE) 2017/1852 a Consiliului din 10 octombrie 2017 privind mecanismele de soluționare a litigiilor fiscale în Uniunea Europeană (*JO L 265, 14.10.2017, p. 1*).

membru al sediului central care să permită o astfel de deducere, sediul central și statele membre gazdă iau măsurile corespunzătoare pentru a preveni eventualele neconcordanțe.

Articolul 12

Colectarea impozitelor datorate de sediul (sediile) permanent(e) în statul membru (statele membre) gazdă

1. Sediul central decontează, prin intermediul autorității la care se depun declarațiile fiscale, obligațiile privind impozitul pe profit atât în ceea ce privește rezultatul său impozabil, cât și rezultatul impozabil al sediului (sediilor) său (sale) permanent(e) în statul (statele) membru (membre) gazdă.
2. Autoritatea la care se depun declarațiile fiscale colectează impozitul corespunzător obligației fiscale a fiecărui sediu permanent al sediului central din Uniune, aplică cota de impozitare aplicabilă în statul membru gazdă respectiv și transferă suma relevantă autorității competente din statul membru gazdă respectiv.
3. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modalitățile practice necesare pentru a asigura colectarea și transferul impozitului corespunzător obligației fiscale a sediului (sediilor) permanent(e) din statul membru al sediului central în statul membru gazdă. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15.

Articolul 13

Audituri, căi de atac și soluționarea litigiilor

1. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, normele prezentei directive nu aduc atingere normelor naționale ale statelor membre care reglementează auditurile fiscale, căile de atac și procedurile locale sau mecanismele de soluționare a litigiilor disponibile la nivelul Uniunii sau prevăzute în convențiile fiscale bilaterale aplicabile privind evitarea dublei impunerii.
2. Autoritatea fiscală a statului membru gazdă poate solicita efectuarea unui audit împreună cu autoritatea la care se depun declarațiile fiscale, care să acopere calculul rezultatului impozabil al sediului permanent în conformitate cu regulile de impunere în funcție de sediul central, atribuirea profiturilor către sediul permanent și/sau cota de impozitare aplicabilă. Auditurile comune se efectuează în conformitate cu Directiva 2011/16/UE a Consiliului¹⁸. Fără a aduce atingere dispozițiilor directivei menționate anterior, autoritatea competentă solicitată acceptă o astfel de cerere din partea autorităților statului membru gazdă.

Articolul 14

Modificări ale Directivei 2011/16/UE

1. Directiva 2011/16/UE din 15 februarie 2011¹⁹ se modifică după cum urmează:
(1) la articolul 3, punctul 9 se modifică după cum urmează:

¹⁸ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

¹⁹ Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

- (a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text: „(a) în sensul articolului 8 alineatul (1) și al articolelor 8a-8ae, comunicarea sistematică de informații predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul articolului 8 alineatul (1), trimiterea la informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statului membru care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de prelucrare a informațiilor din acel stat membru.”;
 - (b) litera (c) se înlocuiește cu următorul text: „(c) în sensul celorlalte dispoziții din prezenta directivă, cu excepția articolului 8 alineatele (1) și (3a) și a articolelor 8a-8ae, comunicarea sistematică de informații predefinite prevăzută la literele (a) și (b).”;
- (2) se adaugă următorul articol 8ae:

„Articolul 8ae

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații privind alegerea care decurge din opțiunea de a aplica regulile de impunere în funcție de sediul central, declarațiile fiscale pentru impunerea în funcție de sediul central și proiectele de decizii de impunere

- 1.1. În cazul în care un sediu central, astfel cum este definit la articolul 3 punctul (2) din Directiva de instituire a regulilor de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii²⁰, care optează să aplice regulile de impunere aplicabile sediului (sediilor) său (lor) permanent(e) în conformitate cu articolul 6 din directiva menționată, îndeplinește cerințele de eligibilitate pentru aplicarea acestor reguli, autoritatea competentă din statul membru al sediului central comunică autorității competente din statul membru al sediului permanent, prin intermediul unui schimb automat de informații, că rezultatul imposibil al sediului permanent în cauză urmează să fie calculat în conformitate cu regulile de impunere în funcție de sediul central. Această comunicare are loc în termen de două luni de la notificarea de către sediul central a opțiunii sale de a aplica regulile de impunere în funcție de sediul central.
- 1.2. Autoritatea competentă din statul membru al sediului permanent comunică autorității competente din statul membru al sediului central cota de impozitare aplicabilă în scopul stabilirii obligației fiscale a sediului (sediilor) permanent(e) situat(e) pe teritoriul său, în termen de trei luni de la notificarea de către autoritatea competentă a statului membru al sediului central a deciziei privind aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central.
- 1.3. Autoritatea competentă a statului membru al sediului central comunică, prin intermediul schimbului automat de informații, informațiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol autorității (autorităților) competente din statul (statele) membru (membre) al (ale) sediului (sediilor) permanent(e), în conformitate cu modalitățile practice adoptate în temeiul articolului 21.
- 1.4. Informațiile care trebuie comunicate de autoritatea competentă a unui stat membru în temeiul alineatului (1) includ, după caz, următoarele:
 - (i) declarația fiscală pentru impunerea în funcție de sediul central;

²⁰

Directiva...[JO: a se introduce numărul, data, titlul și referința JO a directivei respective].

- (ii) copii ale situațiilor financiar-contabile și ale oricăror alte documente relevante, solicitate și întocmite în conformitate cu legislația statului sediului central;
 - (iii) un proiect de decizie de impunere pentru sediul (sediile) permanent(e) relevant(e);
 - (iv) dacă este necesar, orice alte informații care să permită evaluarea impozitelor sau a suprataxelor naționale sau regionale suplimentare bazate sau nebazate pe profit sau a altor caracteristici interdependente ale impozitului pe venitul persoanelor fizice, în conformitate cu regulile de impunere ale statului membru gazdă.
- 1.5. Schimbul de informații are loc imediat după emiterea proiectului de decizie de impunere și în termen de cel mult o lună de la emiterea acestuia.
- 1.6. În cazul în care autoritatea fiscală a statului membru al sediului (sediilor) permanent(e) revizuieste proiectul de decizie de impunere în legătură cu atribuirea profiturilor către sediul permanent în conformitate cu dispozițiile prevăzute în convenția bilaterală aplicabilă pentru evitarea dublei impunerii între statul membru gazdă și statul membru al sediului central, după respingerea proiectului de decizie de impunere emis de statul membru al sediului central, autoritatea competentă din statul membru al sediului (sediilor) permanent(e) comunică această decizie de impunere revizuită autorității competente din statul membru al sediului central, în termen de o lună de la emiterea acesteia, în scopul recalculării rezultatului impozabil al sediului permanent, al emiterii unei decizii de impunere revizuite și al colectării impozitului.
- 1.7. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, modalitățile practice necesare pentru a stabili forma, conținutul și cerințele lingvistice ale comunicării menționate la prezentul articol 8. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).
- ”;
2. la articolul 20, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:
- „(4) Schimbul automat de informații în temeiul articolelor 8, 8ac și 8ae se efectuează prin utilizarea unui format electronic standardizat elaborat pentru a facilita acest schimb automat de informații, adoptat de Comisie în conformitate cu procedura menționată la articolul 26 alineatul (2).”

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 15

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Comitetul reprezintă un comitet în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 182/2011²¹.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

²¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 16
Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 2 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la [data intrării în vigoare a prezentei directive].
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care Consiliul nu a formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv către Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Consiliul a informat Comisia că nu va formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Consiliului.

Articolul 17
Informarea Parlamentului European

Parlamentul European este informat de către Comisie cu privire la adoptarea de acte delegate, la orice obiecție formulată cu privire la acestea și la revocarea delegării de competențe de către Consiliu.

Articolul 18
Protecția datelor

1. Statele membre pot prelucra datele cu caracter personal în temeiul prezentei directive în scopul verificării cerințelor de eligibilitate sau al stabilirii obligațiilor fiscale menționate la articolele 4, 9 și 11 din prezenta directivă. Atunci când prelucrează date cu caracter personal, în scopul verificării cerințelor de eligibilitate sau al stabilirii obligației fiscale în conformitate cu prezenta directivă, autoritățile competente ale statelor membre sunt considerate operatori, în sensul articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2016/679, în cadrul activităților lor respective desfășurate în temeiul prezentei directive.
2. Informațiile, inclusiv datele cu caracter personal, prelucrate în conformitate cu prezenta directivă se păstrează numai atât timp cât este necesar pentru atingerea obiectivelor prezentei directive, în special pentru verificarea cerințelor de eligibilitate și stabilirea obligațiilor fiscale ale contribuabililor, în conformitate cu normele naționale, referitoare la termenele de prescripție ale fiecărui operator de date dar în niciun caz mai mult de 10 ani.

Articolul 19

Revizuirea de către Comisie a aplicării prezentei directive

1. La cinci ani de la data la care începe să se aplice prezenta directivă, Comisia examinează și evaluează funcționarea acesteia și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în acest sens. Raportul este însoțit, după caz, de o propunere de modificare a prezentei directive.
2. Statele membre comunică Comisiei informațiile relevante pentru evaluarea directivei, în conformitate cu alineatul (3), inclusiv date agregate privind numărul de IMM-uri eligibile în comparație cu IMM-urile care au optat pentru acest sistem, cifra lor de afaceri și costurile de conformare în raport cu cifra de afaceri; date privind numărul de IMM-uri care s-au extins la nivel transfrontalier prin înființarea unui sediu permanent și numărul de IMM-uri care au fost descalificate din cauza creării unei filiale sau costurile de conformare pentru IMM-urile care aplică opțiunea.
3. Comisia precizează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, informațiile care trebuie furnizate de statele membre în scopul evaluării, astfel cum se menționează la alineatul (2), precum și formatul și condițiile de comunicare a informațiilor respective.
4. În conformitate cu dispozițiile aplicabile instituțiilor Uniunii și cu articolul 18 din prezenta directivă, Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor care îi sunt comunicate în temeiul alineatului (2).
5. Informațiile comunicate Comisiei de un stat membru în temeiul alineatului (2), precum și orice raport sau document elaborat de Comisie pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Informațiile transmise intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, astfel cum se prevede în dreptul intern al statului membru (statelor membre) care le-a (le-au) primit.

Articolul 20

Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică până la 31 decembrie 2025 măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la acestea.

Statele membre aplică măsurile respective de la 1 ianuarie 2026.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele includ o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. De la intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre asigură informarea Comisiei în timp util pentru ca aceasta să își prezinte observațiile cu privire la orice proiect de act cu putere de lege sau de act administrativ pe care intenționează să îl adopte în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 22
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Consiliu,
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Directiva (UE) 2023/XXX a Consiliului din XX de instituire a unui sistem de impunere în funcție de sediul central pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii și de modificare a Directivei 2011/16/UE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Politica fiscală.

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

☒ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare²²

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Propunerea urmărește să stabilească un cadru fiscal în sprijinul pieței interne, în special pentru IMM-uri. În prezent, nu există un sistem comun de impozitare a societăților pentru calcularea venitului impozabil al întreprinderilor din UE, ci 27 de sisteme naționale diferite, ceea ce face ca desfășurarea activităților comerciale de către întreprinderi pe piața internă să fie dificilă și costisitoare. Propunerea răspunde nevoii anumitor IMM-uri care se află în faza incipientă de expansiune și care, prin urmare, au o prezență impozabilă în alte state membre decât statul membru de origine (statul în care își au sediul central), le oferă securitate fiscală și le facilitează respectarea obligațiilor fiscale. În acest scop, propunerea se bazează în special pe un cadru de recunoaștere reciprocă, prin care statele membre de extindere (în care este situat sediul permanent) acceptă ca regulile de impunere ale statului sediului central să se aplice la calcularea rezultatelor impozabile ale sediului permanent pe teritoriile lor.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectiv specific

1) Primul obiectiv specific al propunerii este de a reduce costurile de conformare pentru IMM-uri. Întrucât propunerea va oferi întreprinderilor din UE un cadru comun care va permite aplicarea unui set unic de reguli de impunere atunci când își desfășoară activitatea într-un alt stat membru prin intermediul unui sediu permanent, în comparație cu mediul actual, acestea vor avea nevoie de mai puține resurse pentru a asigura conformitatea.

2) În al doilea rând, propunerea urmărește să încurajeze extinderea transfrontalieră, în special, a IMM-urilor aflate în stadiul incipient de extindere.

²²

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

3) În al treilea rând, propunerea va contribui la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru participarea IMM-urilor pe piața internă, având în vedere că tendința este ca IMM-urile să suporte în mod disproporționat costurile de conformare fiscală și, prin urmare, deciziile lor de afaceri sunt influențate în mod semnificativ în comparație cu alți operatori economici mai mari.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Propunerea introduce un cadru comun de reguli de impunere care va permite IMM-urilor aflate sub incidența domeniului de aplicare să opteze pentru aplicarea în continuare a regulilor de impunere cu care sunt familiarizate (regulile de impunere din statul membru de origine: reguli de impunere în funcție de sediul central) chiar și atunci când își desfășoară activitatea într-un alt stat membru prin intermediul unui sediu permanent. Aceasta va viza în principal simplificarea pentru contribuabili și încurajarea dezvoltării și a investițiilor pe piața internă, asigurând în același timp condiții de concurență echitabile în care întreprinderile să își desfășoare activitatea.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Obiective specifice	Indicatori	Instrumente de măsurare
Reducerea costurilor de conformare fiscală pentru IMM-uri	Costurile de conformare pentru IMM-uri, în raport cu cifra lor de afaceri și cu IMM-urile comparabile care nu aplică simplificarea propusă	Sondaj privind aspectele fiscale pentru IMM-uri, realizat de DG TAXUD, eventual cu asistență externă, în cooperare cu autoritățile fiscale din statele membre;
Încurajarea extinderii transfrontaliere a IMM-urilor	- Numărul de IMM-uri care au optat pentru sistem - Numărul de IMM-uri care s-au extins la nivel transfrontalier prin înființarea unui sediu permanent - Numărul de IMM-uri care înființează o filială și, astfel, nu se încadrează în domeniul de aplicare - Feedback de la părțile interesate cu privire la utilizarea practică și efectele regulilor de impunere în funcție de sediul central	- Utilizarea unei versiuni actualizate a studiului privind performanța IMM-urilor realizat în vederea includerii de către Comisia Europeană a unor întrebări care să contribuie la furnizarea de date cu privire la acești indicatori - Sondaj privind datele agregate transmise de DG TAXUD autorităților fiscale din statele membre care ar dispune de aceste informații - Date primite de DG TAXUD de la autoritățile fiscale ale statelor membre
Asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru participarea IMM-urilor la piața internă	Numărul de IMM-uri care s-au extins la nivel transfrontalier prin înființarea unui sediu	Utilizarea diverselor platforme ale UE pentru a obține feedback din partea autorităților naționale și a reprezentanților IMM-urilor

	permanent • Cifra de afaceri a IMM-urilor care intră sub incidența domeniului de aplicare, în raport cu IMM-urile comparabile care nu aplică simplificarea propusă • Feedback de la părțile interesate cu privire la utilizarea practică și efectele regulilor de impunere în funcție de sediul central	•
--	---	---

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Sistemul este opțional pentru IMM-urile care desfășoară activități la nivel transfrontalier prin intermediul sediului (sediilor) permanent(e). Este dificil să se anticipeze dimensiunea/numărul contribuabililor care vor opta pentru sistem.

Schimbul de informații este direcționat și are loc numai între statele membre în cauză (statul membru al sediului central și statele membre gazdă).

Atunci când un sediu central îndeplinește cerințele și optează pentru aplicarea regulilor de impunere în funcție de sediul central, schimbul de documente relevante, cum ar fi declarațiile fiscale, evaluările fiscale, situațiile financiare, are loc între statele membre în cauză. Schimburile limitate dintre statul membru gazdă și statul membru al sediului central vor acoperi, de asemenea, cota de impozitare aplicabilă.

Pentru a facilita desfășurarea activității și comunicarea între funcționarii din statele membre în cauză, Comisia va trebui să adopte modalitățile practice necesare, inclusiv măsuri de standardizare a comunicării informațiilor între statele membre.

În scopul schimbului automat de informații, statele membre ale sediilor centrale vor trebui să transmită informațiile solicitate de prezenta propunere altor state membre gazdă și invers, prin intermediul unei rețele bilaterale între statele membre în cauză, prin mijloace electronice, utilizând rețeaua comună de comunicații a UE (CCN), accesibilă tuturor statelor membre. Schema care urmează să fie utilizată va fi elaborată ulterior de către Comisie. Comisia va avea sarcina de a pune la dispoziția statelor membre platforma pentru schimbul de informații CCN și își păstrează calitatea de persoană împuternicită de operator cu acces limitat. În general, propunerea va utiliza modalitățile practice utilizate în prezent în contextul DAC.

În ceea ce privește calendarul înființării formatului care trebuie utilizat pentru schimbul de informații, statele membre și Comisia vor avea probabil nevoie de o perioadă de timp de la adoptarea propunerii pentru a putea implementa sistemele care să permită schimbul de informații care va avea loc între statele membre. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția

Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Acțiunile individuale ale statelor membre nu ar oferi nicio soluție eficientă și eficace pentru a asigura un cadru fiscal comun fezabil pentru IMM-urile care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier. În loc ca fiecare stat membru să dedice separat resurse umane evaluării obligațiilor fiscale ale aceluiași contribuabil care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier, aceste resurse disponibile vor fi utilizate acum în mod colectiv, într-un mod mai eficient și mai bine direcționat, prin intermediul schimbului de informații între autoritățile fiscale în cauză. O abordare la nivelul UE pare preferabilă, deoarece poate facilita funcționarea și comunicarea pentru această rețea și poate asigura o mai mare coerență și o reducere a sarcinii administrative pentru contribuabili și autoritățile fiscale.

1.5.2. Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare

Inițiativa constituie un mecanism nou. Opțiunea preferată în evaluarea impactului este cea a ghișeului unic complet. Această opțiune înseamnă că declarația fiscală pentru impunerea în funcție de sediul central (*Head Office Tax – HOT*) ar urma să fie tratată la nivel central prin intermediul autorității la care se depun declarațiile fiscale, același lucru fiind valabil și pentru deciziile de impunere separate pentru sediul central și pentru sediile permanente, în timp ce auditurile, căile de atac și soluționarea litigiilor ar rămâne în primul rând la nivel local, fiind supuse suveranității fiscale naționale. Această opțiune acordă prioritate simplificării și menține sarcina administrativă pentru administrațiile fiscale la un nivel rezonabil de scăzut, dar creează, de asemenea, cel mai bun echilibru posibil între simplitatea unui ghișeu unic și rolul jucat de autoritățile naționale ale statelor membre. Acest lucru ar trebui să reducă, cel puțin treptat, costurile de conformare pentru IMM-uri și autoritățile fiscale și să promoveze piața internă ca mediu de dezvoltare și investiții.

Rețeaua bilaterală dintre statul membru al sediului central și statul membru gazdă va juca un rol important în acest obținerea acestui echilibru. Acestea vor urmări să asigure o comunicare fără probleme și un schimb de informații adecvat și în timp util.

1.5.3. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

În Comunicarea Comisiei intitulată „Impozitarea întreprinderilor pentru secolul XXI” și după cum a fost confirmat ulterior în discursul președintei Ursula von der Leyen din 2022 privind starea Uniunii, Comisia s-a angajat să prezinte o propunere legislativă care să stabilească un sistem fiscal simplificat pentru IMM-uri. În măsura posibilului, propunerea va utiliza procedurile, mecanismele și instrumentele informatice deja instituite sau în curs de elaborare în cadrul DAC.

1.5.4. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de redistribuire

Costurile de punere în aplicare a inițiativei vor fi finanțate din bugetul UE numai în ceea ce privește componentele centrale ale sistemului de schimb automat de informații. Altfel, măsurile avute în vedere vor trebui să fie puse în aplicare de statele membre.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

- ☐ în vigoare de la [ZZ.LL]AAAA până la [ZZ.LL]AAAA
- ☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

☒ **durată nelimitată**

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)²³

☒ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

- ☒ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESCE, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.
- *Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.*

Observații

Prezenta propunere se bazează pe cadrul și sistemele existente pentru schimbul automat de informații prin intermediul CCN. Împreună cu statele membre și prin intermediul unor măsuri de punere în aplicare, Comisia elaborează formulare și formate electronice standardizate pentru schimbul de informații. În ceea ce privește rețeaua CCN, prin care se va putea realiza schimbul de informații între statele membre, Comisia este responsabilă pentru dezvoltarea și funcționarea acestei rețele, iar statele membre se vor angaja să creeze infrastructura internă adecvată care să facă posibil schimbul de informații prin intermediul rețelei CCN.

²³

Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/RO/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile monitorizării și raportării.

În scopul monitorizării și evaluării punerii în aplicare a directivei, va fi necesar, într-o primă etapă, să se acorde statelor membre timpul și întreaga asistență necesară pentru a pune în aplicare în mod corespunzător normele UE.

Statele membre ar trebui să comunice Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le vor adopta în domeniul reglementat de prezenta directivă și ar trebui, de asemenea, să furnizeze toate informațiile relevante de care dispune Comisia în scopul evaluării.

Pe lângă o evaluare, eficacitatea și eficiența inițiativei vor fi monitorizate periodic cu ajutorul unor indicatori predefiniți:

- costurile de conformare pentru IMM-uri, în raport cu cifra lor de afaceri și cu IMM-urile comparabile care nu aplică simplificarea propusă;
- numărul de IMM-uri care au optat pentru sistem;
- numărul de IMM-uri care s-au extins la nivel transfrontalier prin înființarea unui sediu permanent;
- numărul de IMM-uri care înființează o filială și, astfel, nu se încadrează în domeniul de aplicare;
- cifra de afaceri a IMM-urilor care intră în domeniul de aplicare, în raport cu IMM-urile comparabile care nu aplică simplificarea propusă.

Statele membre vor trebui să raporteze aceste date Comisiei în scopul evaluării.

Comisia va analiza situația din statele membre după cinci ani și va publica un raport.

Rezultatele vor fi incluse în raportul către Parlamentul European și Consiliu care va fi emis până la 31 decembrie 2031, însoțit, după caz, de o propunere de modificare.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Punerea în aplicare a inițiativei se va baza pe autoritățile competente (administrațiile fiscale) ale statelor membre. Acestea vor fi responsabile de finanțarea propriilor sisteme naționale și a adaptărilor necesare pentru schimburile care urmează să aibă loc prin intermediul CCN în conformitate cu propunerea.

Comisia va pune la dispoziție infrastructura care va face posibilă realizarea schimburilor între autoritățile fiscale ale statelor membre. Comisia va finanța sistemele necesare pentru efectuarea schimburilor care vor conține principalele elemente de control, și anume pe cele privind contractele de achiziții, verificarea tehnică a achizițiilor, verificarea *ex ante* a angajamentelor și verificarea *ex ante* a plăților.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Intervenția propusă se va baza, la origine, pe un sistem declarativ, întrucât informațiile fiscale care urmează să fie făcă obiectul schimburilor se bazează pe informațiile raportate de contribuabilul însuși în declarațiile fiscale și în situațiile financiare. Acest lucru implică riscul de nedeclarare sau de declarare eronată de către IMM-urile care intră în domeniul de aplicare și care trebuie să se autoevalueze în raport cu criteriile de fond prevăzute în propunere. Ulterior, statele membre emit decizii de impunere și, prin urmare, pot audita astfel de autoevaluări. Atunci când vor avea loc astfel de audituri, statele membre vor trebui să comunice anual Comisiei statistici, inclusiv numărul de entități care au fost auditate și sancțiunile pentru neconformitate aplicate.

Propunerea nu include un cadru de sancționare care să abordeze riscul de neconformitate a entităților și a mecanismelor, deoarece acesta se bazează pe cadrul de sancționare deja existent în fiecare stat membru în materie fiscală. Autoritățile fiscale naționale sunt deja responsabile de aplicarea sancțiunilor și, în general, de asigurarea respectării propunerii. Sancțiunile sunt instituite la nivel intern. În plus, administrațiile fiscale naționale vor fi în măsură să efectueze audituri pentru a detecta și a descuraja neconformitățile.

Contracte de achiziții publice

Procedurile de control pentru achiziții publice definite în Regulamentul financiar: orice contract de achiziții publice se realizează în conformitate cu procedura consacrată de verificare, de către serviciile Comisiei, pentru efectuarea plății, ținând cont de obligațiile contractuale și de buna gestionare financiară și generală. În toate contractele încheiate între Comisie și beneficiari sunt prevăzute măsuri antifraudă (controale, rapoarte etc.). Se elaborează caiete de sarcini detaliate, care stau la baza fiecărui contract specific. Procesul de acceptare respectă cu strictețe metodologia TAXUD TEMPO: livrabilele sunt analizate, modificate dacă este necesar și, în cele din urmă, admise (sau respinse) în mod explicit. Nu se plătește nicio factură fără o „scrisoare de acceptare”.

Verificarea tehnică a achizițiilor publice

DG TAXUD efectuează controale privind livrabilele și supraveghează operațiunile și serviciile prestate de contractanți. De asemenea, efectuează în mod regulat audituri de calitate și de securitate la nivelul contractanților. Auditurile de calitate verifică gradul în care procesele efective ale contractanților respectă normele și procedurile definite în planurile de calitate ale acestora. Auditurile de securitate se concentrează pe procese, proceduri și configurații specifice.

Pe lângă controalele menționate mai sus, DG TAXUD execută controale financiare tradiționale:

Verificarea *ex ante* a angajamentelor

Toate angajamentele din cadrul DG TAXUD sunt verificate de șeful unității Finanțe, Achiziții Publice și Conformitate. Prin urmare, 100 % din sumele angajate sunt acoperite de verificarea *ex ante*. Această procedură oferă un nivel ridicat de garantare a legalității și regularității tranzacțiilor.

Verificarea *ex ante* a plăților

100 % din plăți sunt verificate *ex ante*. În plus, unele plăți sunt selectate aleatoriu pentru verificări *ex ante* suplimentare efectuate de șeful Unității Finanțe, Achiziții Publice și Conformitate. Nu există niciun obiectiv legat de acoperire, deoarece scopul acestei verificări este de a controla plățile în mod „aleatoriu” pentru a verifica dacă toate plățile au fost pregătite în conformitate cu cerințele. Restul plăților sunt prelucrate zilnic în conformitate cu normele în vigoare.

Declarațiile ordonatorilor de credite subdelegați

Toți ordonatorii de credite subdelegați semnează declarații în sprijinul raportului anual de activitate pentru anul în cauză. Aceste declarații acoperă operațiunile din cadrul programului. Ordonatorii de credite subdelegați declară că operațiunile legate de execuția bugetară au fost efectuate în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, că sistemele de gestionare și de control existente oferă suficiente garanții privind legalitatea și regularitatea tranzacțiilor și că riscurile asociate acestor operațiuni au fost identificate corect și raportate și că au fost puse în aplicare acțiuni de atenuare.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul „costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Controalele stabilite permit DG TAXUD să aibă garanții suficiente cu privire la calitatea și la regularitatea cheltuielilor și să reducă riscul de neconformitate. Măsurile strategiei de control menționate mai sus reduc riscurile potențiale sub ținta de 2 % și acoperă toți beneficiarii. Orice măsură suplimentară pentru a reduce și mai mult riscul ar conduce la costuri disproporționat de ridicate și, prin urmare, nu este avută în vedere. Costurile totale ocazionate de punerea în aplicare a strategiei de control de mai sus – pentru toate cheltuielile din cadrul programului Fiscalis 2027 – sunt limitate la 1,6 % din plățile totale efectuate. Se preconizează că ele vor rămâne la același nivel pentru această inițiativă. Strategia de control a programului limitează riscul de neconformitate practic la zero și rămâne proporțională cu riscurile implicate.

2.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Oficiul de luptă antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului²⁵, cu scopul de a identifica cazurile de fraudă, corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant sau o decizie de acordare a unui grant sau în legătură cu un contract de finanțare în temeiul acestui regulament.

²⁴ Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

²⁵ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri, JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul:	Dif./Nedif. ²⁶	din partea țărilor AELS ²⁷	din partea țărilor candidate ²⁸	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1 - Piața unică, inovare și sectorul digital	Îmbunătățirea funcționării sistemelor fiscale	Dif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

²⁶ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

²⁷ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

²⁸ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Numărul 1	Piața unică, inovare și sectorul digital
---	--------------	--

DG: TAXUD			Anul N ²⁹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
OCredite operaționale										
Linia bugetară ³⁰ 03.04.01	Angajamente	(1a)	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990
	Plăți	(2a)		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990
Linia bugetară	Angajamente	1b								
	Plăți	2b								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ³¹										
Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b +3	0,200	0,400	0,200	0,100	0,090			0,990

²⁹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

³⁰ În conformitate cu nomenclatorul bugetar oficial.

³¹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

pentru DG TAXUD	Plăți	=2a+2b +3		0,200	0,400	0,200	0,100	0,090		0,990
-----------------	-------	--------------	--	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL CFM 2021-2027
DG: TAXUD							
○Resurse umane		0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
○Alte cheltuieli administrative		0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
TOTAL DG TAXUD		0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,533
---	-----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL CFM 2021-2027
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,374	0,574	0,282	0,182	0,131	1,543
	Plăți	0,174	0,374	0,482	0,282	0,141	1,453

TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual									

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓			2023		2024		2025		2026		2027		2028		TOTAL	
	REALIZĂRI															
	Tip ³²	Costuri medii	Ţi	Costuri	Ţi	Costuri	Ţi	Costuri	Ţi	Costuri	Ţi	Costuri	Ţi	Costuri	Total nr.	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ³³ ...																
Specificații				0,200		0,300		0,170								0,670
Dezvoltare						0,090				0,010						0,100
Întreținere										0,050		0,050		0,050		0,150
Asistență								0,010		0,030		0,030		0,030		0,100
Formare								0,010								0,010

³² Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

³³ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

ITSM (infrastructură, găzduire, licențe etc.),						0,010		0,010		0,010		0,010		0,010		0,050
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				0,200		0,400		0,200		0,090		0,090		0,090		1,070
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 ...																
– Realizare																
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																
TOTALURI				0,200		0,400		0,200		0,090		0,90		0,090		1,070

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual						
Resurse umane	0,170	0,170	0,080	0,080	0,040	0,540
Alte cheltuieli administrative	0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	0,013
Subtotal de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual						
TOTAL	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553

În afara RUBRICII 7³⁴ din cadrul financiar multianual						
Resurse umane						
Alte cheltuieli cu caracter administrativ						
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual						

TOTAL	0,174	0,174	0,082	0,082	0,041	0,553
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

³⁴ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

	2023	2024	2025	2026	2027	Total
OPosturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)						
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	1	1	1	0,5	0,25	1
20 01 02 03 (în delegații)						
01 01 01 01 (cercetare indirectă)						
01 01 01 11 (cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
OPersonal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)³⁵						
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)						
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)						
XX 01 xx yy zz³⁶	– la sediu					
	– în delegații					
01 01 01 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)						
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
TOTAL	1	1	1	0,5	0,25	1

Estimări în echivalent normă întreagă

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Pregătirea reuniunilor și corespondența cu statele membre; activități legate de formulare, formatele IT și registrul central; contractarea unor contractanți externi pentru a lucra la sistemul IT.
Personal extern	N/A

³⁵ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

³⁶ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare vizate și sumele aferente. Vă rugăm să furnizați un tabel Excel în cazul unei reprogramări de proporții.

- ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- ☐ necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ³⁷	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☐ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - (a) ☐ asupra resurselor proprii
 - (b) ☐ asupra altor venituri
 - (c) vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru	Credite	Impactul propunerii/inițiativei ³⁸
-----------------------	---------	---

³⁷

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

venituri:	disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[...]